

PIOTR SEMLA

DOWÓD
ŻYCIA

zbiór 140 wierszy

PIOTR SEMLA

DOWÓD ŻYCIA

(Fragment)

PIOTR SEMLA

DOWÓD ŻYCIA

© Copyright by Piotr Semla

Projekt okładki oraz ilustracje: Piotr Semla

(Materiały pobrane z www.pixabay.com

na podstawie licencji CC0)

Piotr Semla

Self-Publishing

piotrsemla1@gmail.com

Zapraszam na moją stronę autorską:

www.piotrsemla.pl

**Wszelkie prawa zastrzeżone. Kopiowanie,
rozpowszechnianie całości lub fragmentu bez pisemnej
zgody autora zabronione.**

Wydanie I, 2013

Spis treści:

Wstęp.....	5
Ostatni powiew wiatru.....	6
Tam.....	26
Model X.....	52
Czeluść.....	78
Wieczór poza domem.....	96
Przeegrany los.....	120
Twoje imię.....	142
Niewidzialny.....	162
Niepokonany.....	184
Nieskazitelna siła.....	218

Wstęp

Jednych interesuje astrologia, więc pośród gwiazd szukają swych mentorów. Inni są malarzami i kolorami swojej duszy ożywiają płótna. Jeszcze inni sprzedają kwiaty, by ich pięknem przyozdabiać świat.

Ktoś tworzy historię i zmienia losy świata. Ktoś inny jest badaczem i karmi ludzkość geniuszem swego umysłu.

Istnieją ludzie szczęśliwi, żyjący w domach zbudowanych z miłości. I ludzie samotni – którym noc zwierza się ze swych tajemnic.

Wszyscy kimś są i dokądś zmierzają...

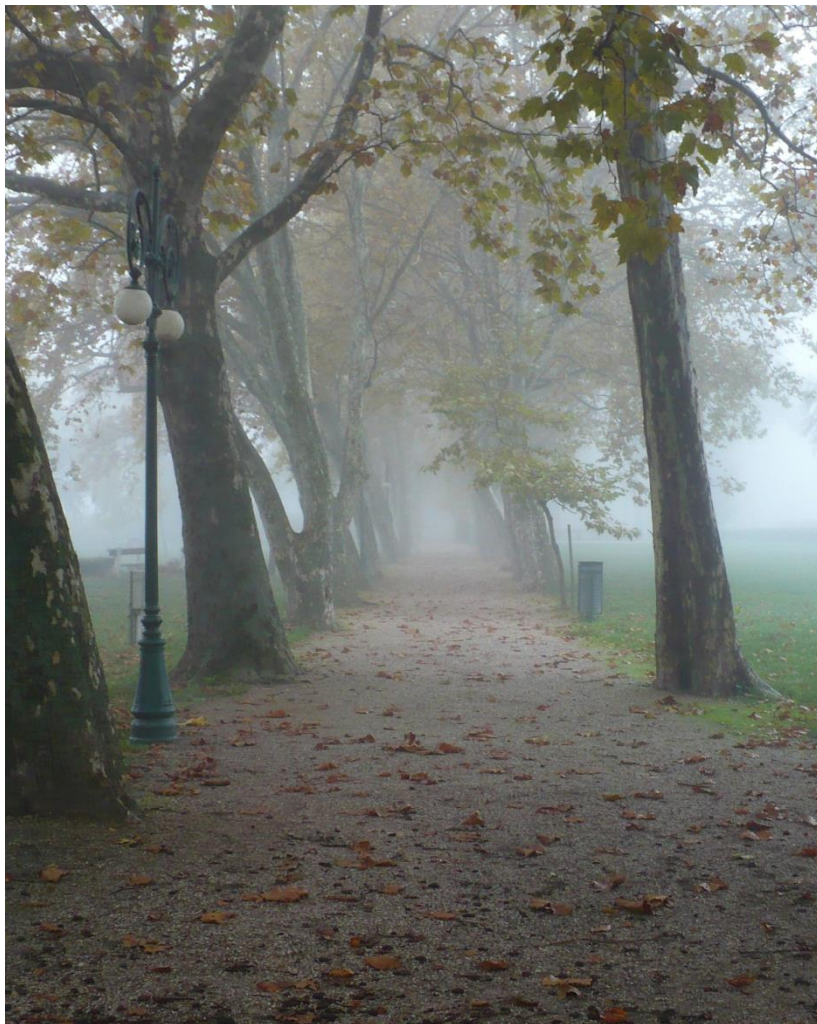
A ja?

Ja tylko piszę wiersze...

Tym właśnie jestem. Wspomnieniami. Pragnieniami. Bólem i chwilami szczęścia...

I o tym właśnie piszę. O sobie. Bo muszę pokazać, że istnieję. To ja. Mój dowód życia.

Ostatni powiew wiatru

Czerwona Iza

*Powiedz, gdzie ukryłeś swoją siłę,
chyba, że nie wierzysz już w szczęście...
Gdzie jest Twój dom i ogród ze snów...?*

Życ tylko powietrzem
karmić się wspomnieniem
walczyć o krople deszczu
i płakać tylko z nudów

Być ciągle zły
bo grzechem jest samotność
Nie otwierać ust
by nie zadawać bólu

Nie szukać ideału
nie żądać odpowiedzi
nie wiedzieć dlaczego
Zasłonić oczy uciec daleko

Nie wchodzić w drogę
nie zagradzać ścieżek
Niech idą prosto
prosto do nieba

Nie krzyczeć
ktoś może usłyszeć
potem pobiec za głosem
i zgubić się na zawsze

Być niewidzialną mgłą
Niech ludzie idą
tam gdzie im kazano
tam gdzie będą szczęśliwi

Nie mieć prawdziwych marzeń
mieć tylko takie jak oni
takie które można zawsze zmienić
przez które nie zgasisz słońca z tęsknoty.

Cel ostateczny

Pragnę kochać pragnę śnić
chcę mieć to o czym marzę
Każdego dnia mieć w oczach łzy
by tylko wiedzieć że czuję

Tak wielu ludzi ranić w oczy
by przyjąć wyzwanie i wygrać
Tak wielkie przestrzenie mieć za sobą
by z nimi walczyć i je pokonać

Pokonałem słabości by mieć swój ideał
wyzwałem świat, by być panem losu
zdobyłem przyjaciół by nie mieć wrogów
spełniłem marzenia bo świat się uchylił

Jestem już tak daleko lecz gdy mam zwyciężyć
staję w miejscu i muszę walczyć ze sobą
Tyle przeszedłem i już nie mogę przegrać
lecz jeśli wygram to co po mnie zostanie?

Cena bycia sobą

Mówili nie dotykaj – dotknąłem
mówili nie patrz – patrzyłem
mówili nie idź – poszedłem
mówili słuchaj – uciekłem

Kazali mi się poddać – walczyłem
kazali umrzeć – przeżyłem
kazali się śmiać – płakałem
kazali nienawidzić – kochałem

Odebrali mi głos – nie mówiłem
odebrali mi słuch – nie słyszę
odebrali mi wzrok – już nic nie widzę
odebrali mi życie – umarłem

Wszystko robiłem inaczej
by nie być jak oni
Nie można ich było przekupić miłością
utopili mnie w moich łzach

.... a ja chciałem tylko być sobą.

Gdzieś slyszalem

Ojciec powiedział mi
że gdzieś wschodzi słońce
Potem go znieawidziłem
i nigdy już nie widziałem

Matka powiedziała mi
że bardzo mnie kocha
Potem ją zraniłem
nawet nie wie jak mocno

Ktoś mi powiedział
że życie jest piękne
Potem je zmarnowałem
zboczyłem do samego dna

Mówiono mi kiedyś
że dam radę do końca
Potem nikt nie zauważył moich łez
kiedy w nich tonąłem

Ludzie powiedzieli mi
że nigdy nie będę sam
Potem wszyscy poznikali
nawet nie wiem gdzie poszli

Ktoś mi powiedział
że można latać
Potem stał się kimś innym
a mnie przykuto do ziemi.

Tam gdzie idę

Każdy krok przed tysiąc oceanów
krwawego horyzontu prowadzi
na wieczorny wschód
i nocny zachód

Wiele miejsc na nietrwałej platformie
stłumionych myśli
uparcie dążących do mrocznego dna
pustej doskonałości

Okruchy słońca chłodzą każdy liść
zwracając upadłe wspomnienia
gdzieś
na końcu nieustannego bólu milczenia

Jak kły tygrysa gryzą rodzący się dzień
a mur miłości bezradnie maleje
pozostawiając krawędź
nad niebem straconym.

Tęsknota

Nieogarnięta tęsknota
dalekich mi rzeczy cnota
dalekiej przyjaźni domu
jak ja mam się zwierzyć komu
Bo ona ciągnie w inny ląd
gdzieś w inny świat daleko stąd

Najpiękniejszymi myślami
kierujesz się tak latami
może być dobrze i będzie
nikt się marzeń nie pozbędzie
Bo właśnie z marzeń pochodzisz
powracasz a tam się rodzisz

Trzeba już wrócić do życia
i tamtej przeszłości zmycia
przeszkodziło przeznaczenie
zniszczyło nasze marzenie
Zanosi już w odległy czas
a tęsknota zostaje w nas.

Smutek

Lepszy wybór niż iść w te strony
Lepiej pomyśleć niż iść tam...
Zabłąkany już bez marzeń
zagubiony...

Jak wyjść z tej mgły?
Żalność smutek lęk przed jutrem...
Ja przegrałem ja wygrałem
ostatecznie...

Lecz w mrokach dnia
Gdzieś w mgle codziennych dni
Jasność nocy radość smutku
Jest jeszcze nadzieja...

Gdzieś na końcu świata
Widzę Cię w sukni tej...
Jak mam dojść w życiu tym
nieskończonym...?

Przyszedeł czas odnalazł mnie
Trzeba wstać dalej iść
Będeł szedeł wciąz do Ciebie
tak bez końca...

Kolejny niewłaściwy krok

Jak długo będę uczył się żyć
by w końcu się nauczyć?
Ile popełnię błędów
zanim doczekam się tego ostatniego?

Po co w ogóle stać na szczycie?
i tak spadnę niżej niż kiedykolwiek...
Czy jest sens walczyć o marzenia
gdy nawet nie potrafię w nie wierzyć?

Dlaczego Bóg dał mi wolną wolę
skoro zawsze wybiorę złą ścieżkę?
Więc dlaczego cierpienie jest tak gorzkie
skoro i tak nie potrafi odebrać mi życia?

Kogo mam dziś spytać o drogę
jeśli nikt nie zna jej lepiej ode mnie?
Czy postawię ten jeden właściwy krok
gdy nawet świat może się pomylić...?

To świat mnie zabił

To on trzymał mnie w więzieniu
kiedy byłem nikim
Zabrał moją miłość
gdy już ją wygrałem
Wskazał złą drogę
kiedy miałem w sobie siłę

To on zasłonił mi oczy
i nie widzę przeznaczenia
Ukradł mi moje serce
bym był obojętny
Wyrzucił na pustynię
gdy zabrakło mi wody

Ten świat tak już zawsze
stwarza mi wyrzuty
za błędy których nie mogłem uniknąć
To on mną kieruje
podnosi słońce gdy dzień
zabiera je gdy noc.

Prawda

Uczono nas jak być ludźmi
kim teraz jesteśmy?

Uczono nas jak kochać
co teraz czujemy?

Wybaczymy marzeniom
to całe ich zło
Wybaczymy światu
ten jego największy grzech

Ludzkie serca kłamią
są bardziej fałszywe niż prawda
Dowiedziałem się że chcą mi pomóc
dlatego muszą łżeć

Nauczono mnie walczyć
bronić się i niszczyć
Zniszczyłem wszystko wokół siebie
spaliłem mój jedyny dom

Chciałem wygrać z losem
odzyskać to co mi zabrał
mieć wszystko nie patrząc na cenę
Cena była bardzo wysoka...

Pragnąłem cofnąć czas
i się nie narodzić
Bym nikogo nigdy nie zranił
bym nie poznał gniewu i płaczu

Myślałem że kiedyś przeproszę
za wszystko co zniszczyłem
To 'kiedyś' może nie nadejść
nienawiść mu nie pozwoli

Życzyłem komuś śmierci
teraz jestem gorszy niż on
Okłamywałem się całe życie
całe zmarnowałem...

Kazali mi się zmienić
myśleli że potrafię
Walczyłem z ludźmi których kocham
ale zostałem sobą

Pokornie złym sobą
pragnącym kochać i żyć
pragnącym szczęścia jak inni...
Pragnącym szczęścia...

Cichy szept

I gdzieś odejdę
ale Ty będziesz mnie pamiętać

Pewnego razu zabraknie mi siły
pomożesz mi

Zabłądzę – podasz mi rękę

Pokażesz gdzie świat
w którą stronę patrzeć

Będę patrzył tam gdzie Ty
tam gdzie zawsze patrzyłaś
Będę szedł i się nie poddam

Nie płacze – nie warto
„Nas” nie zapomnij
bo nie będziemy żyli druga raz

Czeka długa droga
nieznany ład daleko stąd

Obce twarze, nowy świat
Znów kochać i odejść w inną stronę

Zostawić w sercu to co najcenniejsze...

Pamiętaj mnie
bo drugi raz się nie spotkamy

... i jeśli kiedyś nie będzie Cię obok
słońce zaświeci Twoim blaskiem.

Nieczuły

Pamiętam ten spacer w parku pośród drzew
mówiłeś mi Boże że też będę mógł
Poczułem słońce na twarzy
a liście nuciły mi pieśń

Dużo czasu minęło zanim zrozumiałem
czemu sprawiłeś że się urodziłem
Dałeś mi serce dłonie i skrzydła
i najcenniejszy dar życie

Pamiętam ten deszcz w parku pośród drzew
kiedy nie mogłem Cię Boże usłyszeć
Było znowu tak ciemno jak zawsze
i drzewa nie miały liści

Biegałem po trawie zimniejszej niż szkło
w wietrze pustym jak pusty jest strach
wierząc że moje stopy tuli zieleń
a niebo oddycha nade mną

Dzisiaj kiedy idę przez park pośród drzew
próbuję przypomnieć sobie jaki masz głos
Szept swój wznoszę w bezbłękit nieba
dziękuję za piękny sen.

Powiedz

Powiedz co się z nami stanie
kiedy pamięć o nas straci swój blask
i żadne z wypowiedzianych słów
nie przypomni nikomu

Powiedz bo kiedyś zgaśnie słońce
i nasze ślady na nieprzebytych
poza nami ścieżkach
znikną jak mgła

Powiedz bo kiedy zamknę oczy
i nie zobaczę już niczego
chcę wiedzieć chociaż tyle
czy to wszystko miało sens.

..: Dalsza ciąg dostępny wersji pełnej :..